

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžp/22/2013
Identifikačné číslo spisu:	5010200855
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5010200855.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra v Ružomberku, Dončova 8, Ružomberok, proti žalovanému: Mesto Ružomberok, so sídlom Nám. A. Hlinku 1, Ružomberok, za účasti 1) G. H., bytom D. XX, A., 2) G. H., D. XX, A., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. SPŽP-3802/2007-TX3-VL zo dňa 14. decembra 2007, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S 139/2010-120 zo dňa 28. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S 139/2010-120 zo dňa 28. mája 2013, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 28. mája 2013, č. k. 20S 139/2010-120 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie žalovaného č. k. SPŽP-3802/2007-TX3-VL zo dňa 14. decembra 2007, ktorým bolo vydané povolenie užívať stavbu „Prestavba a prístavba rodinného domu" na pozemku KN p. č. XXXX/X, k. ú. A. pre stavebníkov G. H. a G. H., a vec vrátil žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Krajský súd žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie bolo potrebné ako nezákonné zrušiť. Zákonnosť rozhodnutia žalovaného preskúmať v intenciách ust. § 247 a nasl. O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý svojim rozhodnutím sp. zn. 6Sžp/1/2012 zo dňa 26. septembra 2012 zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/139/2010-72 zo dňa 15. novembra 2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že krajský súd svojim postupom, ktorým zamietol žalobu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože na takýto postup neboli zo strany krajského súdu dané zákonné podmienky.

Krajský súd sa v preskúmvanej veci vo veci samej plne stotožnil s právnym záverom žalobcu, že v

danom prípade mal byť v kolaudačnom konaní podľa ust. §§ 76 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len stavebný zákon) obligatórne účastníkom aj vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Zdôraznil, že uvedené vyplýva z ust. § 78 ods. 1 stavebného zákona, ktorý jednoznačne uvádza, kto je účastníkom kolaudačného konania. Za nespornú považoval skutočnosť, že súčasťou stavby bola v predmetnej veci aj plynovodná prípojka vedúca cez pozemok G., ktorý sa stal vlastníkom toho pozemku v roku 2005 a keďže kolaudačné rozhodnutie bolo vydané bez jeho účasti ako účastníka konania predchádzala takémuto rozhodnutiu vážna procesná vada, na ktorú musel súd prihliadnuť, pretože táto vada môže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu bolo nevyhnutné, aby krajský súd rozhodnutie zrušil v dôsledku existencie tejto vady v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Bez právneho významu vyhodnotil krajský súd skutočnosť, že rozhodnutie o zmene stavby pred dokončením bolo vydané ešte pred tým, ako došlo k zmene vlastníctva pozemku, na ktorom je umiestnená časť stavby a že v stavebnom konaní bolo účastníctvo vyhodnotené správne. Pri rozhodnutí o zmene stavby pred jej dokončením bolo súčasťou rozhodovania povolenie napojenia na verejný plynovod a účastníkom konania bolo mesto Ružomberok ako vlastníkom pozemkov, na ktorých sa mala plynovodná prípojka postaviť. Krajský súd konštatoval, že v prípade zmeny vlastníka týchto pozemkov, resp. pozemku pred kolaudačným konaním, v kolaudačnom konaní mali byť účastníkmi tohto konania všetci známi vlastníci pozemkov, na ktorých je súčasť stavby umiestnená v zmysle ust. § 78 ods. 1 stavebného zákona.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pričom zdôraznil, že hoci v kolaudačnom konaní už nebude možné riešiť otázku konkrétneho umiestnenia a technických podmienok výstavby plynovodnej prípojky na pozemku tretej osoby, bude však možné riešiť otázku, či táto plynovodná prípojka (nie iné časti stavby) bola umiestnená a zrealizovaná tak, ako to bolo povolené v rozhodnutí o zmene stavby pred jej dokončením, podľa overenej projektovej dokumentácie stavebným úradom v tomto rozhodnutí. Ďalej sa bude v kolaudačnom konaní skúmať, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, bezpečnosti práce, atď.. Všetky tieto otázky budú riešené aj v súčinnosti s účastníkmi konania, ktorými budú aj vlastníci zastavaných pozemkov, ktorí budú k týmto otázkam môcť vznášať svoje pripomienky a námietky, preto je žiaduce dať týmto účastníkom priestor na presadenie svojich oprávnených záujmov z hľadiska znenia ust. § 81 ods. 1 stavebného zákona.

Krajský súd v súvislosti s námietkou účastníkov konania ohľadne potreby zohľadnenia ich práv nadobudnutých v dobrej viere dal do pozornosti, že v prípade, keď stavebníci dodržali záväzné podmienky stanovené v rozhodnutí o zmene stavby pred jej dokončením ohľadne umiestnenia a výstavby napojenia na verejný plynovod cez pozemky, ktoré neboli v ich vlastníctve, teda stavbu uskutočnili podľa projektovej dokumentácie a realizovanie prípojky alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný (nie súkromný) záujem, ich oprávnené záujmy nemôžu byť dotknuté. Konštatoval, že pokiaľ boli dodržané všetky podmienky, nemôže dôjsť k inému výsledku ako k vydaniu kolaudačného rozhodnutia. Ďalej uviedol, že stavebníci mohli nadobudnúť v dobrej viere len tie práva, ktoré vyplývali z právoplatných rozhodnutí v stavebnom a územnom konaní a v kolaudačnom rozhodnutí sa bude riešiť, či tieto svoje oprávnenia aj dodržali. Pokiaľ faktický stav nesúhlasí s právami nadobudnutými z týchto rozhodnutí, nemôže tento faktický stav požívať ochranu, akoby to boli práva nadobudnuté v dobrej viere, keď naopak stavebníci konali v rozpore s právami vyplývajúcimi z právoplatných rozhodnutí.

Krajský súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku účastníkov ohľadne aktívnej legitímácie žalobcu. Za okresnú prokuratúru vždy koná fyzická osoba, ktorou je prokurátor okresnej prokuratúry, v danom prípade žalobu za okresnú prokuratúru podpísal námestník okresnej prokuratúry. Teda oprávnenie prokurátora podať prokurátorskú žalobu podľa ust. § 35 ods. 1 O.s.p. je oprávnením nielen prokurátora, ale aj konkrétnej prokuratúry, za ktorú prokurátor koná. Iný výklad tohto ustanovenia by bol, podľa názoru krajského súdu, čisto formalistický a bol by v rozpore s účelom tohto zákonného ustanovenia. Okrem uvedeného poukázal krajský súd v tejto súvislosti na odôvodnenie rozhodnutia NS SR č. k. 6Sžp 1/2012-100 zo dňa 26. septembra 2012, ktorý vo svojom odôvodnení zaujal stanovisko aj k aktívnej legitímácii Okresnej prokuratúry Ružomberok ako žalobcu.

V súvislosti s námietkou týkajúcou sa otázky, kto je oprávnený konať pred krajským súdom, či okresný alebo krajský prokurátor, krajský súd konštatoval, že v konaní postupoval v zmysle ust. § 46 ods. 3

zákona o prokuratúre.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. a contrario tak, že žalobcovi hoci má právo na náhradu trov konania mu ich náhradu nepriznal, nakoľko sa jedná o štátny orgán a ich náhradu si ani neuplatnil. Ostatným účastníkom konania náhrada trov konania zo zákona neprislúchala.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca i zúčastnené osoby.

Žalobca podal odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a žiadal, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo konanie zastavil. Predmetné odvolanie bolo písomným podaním Krajskej prokuratúry Žilina zo dňa 11. júla 2013 poukazom na ust. § 207 ods. 2 O.s.p. zobrať späť. Vzhľadom na to, že žalobca zbral svoje odvolanie späť, odvolací súd sa ním nezaoberal.

Zúčastnené osoby podali odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne.

V dôvodoch odvolania zúčastnené osoby namietali, že krajský súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s ich námietkou ohľadne legitímácie na podanie žaloby v zmysle ust. § 35 O.s.p., ktorá podľa ich názoru patrí prokurátorovi ako osobe vykonávajúcej pôsobnosť prokuratúry a nie Okresnej prokuratúre Ružomberok, ktorá je právnickou osobou - rozpočtovou organizáciou štátu a zo zákona nemá oprávnenie na podanie žaloby podľa ust. § 35 O.s.p., a preto bolo potrebné konanie zastaviť bez vecného prejednávania žaloby. Uviedli, že krajský súd len poukázal na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho údu SR č. k. 6Sžp 1/2012-100 zo dňa 26. septembra 2012, z ktorého malo vyplývať, že najvyšší súd zaujal stanovisko aj k aktívnej legitímácii Okresnej prokuratúry Ružomberok, avšak najvyšší súd v predmetnom uznesení posudzoval prípustnosť preskúmania rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby prokurátora v základnom konaní (vo veci), keď krajský súd pripúšťal len preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby prokurátora vydaného o proteste prokurátora. Odvolatelia vychádzajúc z ustanovení zákona o prokuratúre usúdili, že pokiaľ dal zákon kompetenciu podať návrh na začatie súdneho konania (ust. § 35 ods. 1 O.s.p., § 21 ods. 2 písm. c/ zákona o prokuratúre) prokurátorovi a navyše ust. § 250 ods. 6 O.s.p. výslovne ustanovuje, že účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, nemá takéto oprávnenie okresná prokuratúra, ktorá ani nemôže byť účastníkom takéhoto konania. Nesúhlasili s názorom krajského súdu, ktorý zaujal vo vzťahu k príslušnosti osoby, oprávnenej podať žalobu na súd.

Odvolatelia ďalej vytýkali krajskému súdu, že sa nezaoberal ani ich námietkou, ktorou poukazom na § 46 ods.3 zákona o prokuratúre namietali, že na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátori krajskej prokuratúry, a preto osobou príslušnou na podanie žaloby je krajský prokurátor. Dôvodili, že pokiaľ je na konanie pred krajským súdom príslušný krajský prokurátor, je príslušný i na podanie žaloby, a preto v predmetnej veci podala žalobu osoba takou právomocou nenadaná a k takému úkonu nepríslušná.

Záverom odvolatelia poukázali na to, že zrušením kolaudačného rozhodnutia zavládol nepomer medzi výsledkom žiadaným žalobcom a právami odvolateľov užívať ich rodinný dom na bývanie vzhľadom na ust. § 249 ods. 3 O.s.p.. Je nepochybné, že G. svojou účasťou v kolaudačnom konaní nemôže už ovplyvniť umiestnenie plynovej prípojky na jeho pozemku. Formálne zopakovanie administratívneho konania iba z tohto dôvodu, nepredstavuje pre G., vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť priaznivejšie postavenie resp. rozhodnutie v jeho prospech.

Žalobca k odvolaniu zúčastnených osôb sa vyjadril. Odvolací návrh nepodal. Nesúhlasil s argumentáciou odvolateľov, že nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby a nebol oprávnený konať pred krajským súdom. Rozhodnutie krajského súdu by považoval za vecne správne, pokiaľ by krajský súd neodňal žalobcovi právo konať pred súdom. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby vyvodzoval z ust. § 46 ods. 7 zákona o prokuratúre, z ktorého vyplýva, že vecná a miestna príslušnosť prokurátorov uvedených v odseku 1 až 6 v občianskom súdom konaní a v trestnom konaní sa určuje podľa

príslušnosti súdov. Poukazovaním na ust. § 22a ods. 1, 2 a 5 Príkazu generálneho prokurátora SR pod č. 15/2006 zo dňa 27. júna 2006 o postupe prokurátorov pri vykonávaní pôsobnosti prokuratúry v netrestnej oblasti, z ktorých vyplýva, že dozor v konaní o proteste alebo v konaní o upozornení prokurátora až do ukončenia konania vykonáva prokurátor, ktorý protest alebo upozornenie prokurátora podal a na podanie návrhu na začatie konania a na konanie pred súdom je príslušný dozorujúci prokurátor (týmto nie je dotknutý postup podľa ust. § 6 ods. 1 a § 54 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z.) dospel k záveru, že v predmetnej veci podala protest okresná prokurátorka v Ružomberku, teda dozorujúca prokurátorka, ktorá bola zároveň príslušná na konanie pred súdom. Záverom podporil svoju argumentáciu poukazovaním na prax Krajského súdu v Žiline ale aj iných súdov v Slovenskej republike, ktoré rozhodovali v obdobných veciach o žalobách okresných prokuratúr.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, postupom podľa ust. § 250 ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. k. SPŽP-3802/2007-TX3-VL zo dňa 14. decembra 2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný vydal povolenie užívať stavbu „Prestavba a prístavba rodinného domu“ na pozemku KN p. č. XXXX/X, k. ú. A. pre stavebníkov G. H. a G..

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného a konanie mu predchádzajúce, ktorým rozhodnutím bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou o žiadosti stavebníkov na vydanie kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci v merite veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Nesúhlasí však s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu príslušnosti žalobcu na konanie pred krajským súdom.

Z obsahu spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že na základe návrhu stavebníkov na vykonanie kolaudácie stavby začalo Mesto Ružomberok ako

príslušný stavebný orgán kolaudačné konanie. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu - Mesta Ružomberok zo dňa 14. decembra 2007, č. j. SPŽP - 3802/2007-TX 3-VL, ktorý rozhodol v zmysle ust. § 117 stavebného zákona a podľa ust. § 82 ods. 1 v súlade s ust. § 81 ods. 4 stavebného zákona, bolo rozhodnuté o povolení užívania stavby „Prestavba a prístavba rodinného domu“, na pozemku parc. č. KN - XXXX/X v katastrálnom území A..

Proti uvedenému rozhodnutiu bol v súlade s ust. § 22 ods. 1 písm. c/ zák. č. 153/2001 Z. z. a ust. § 69 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. podaný Okresnou prokuratúrou Ružomberok protest prokurátora, pretože bol týmto rozhodnutím porušený zákon najmä v ust. § 78 ods. 1, § 79 ods. 1,2, § 80 ods. 1 stavebného poriadku, § 3 ods. 4, § 16 ods. 1, § 24 ods. 2, § 32 ods. 1, § 33 ods. 1,2, § 34 ods. 1 -6 a ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb.. Rozhodnutím Mesta Ružomberok č. j. SP-3762/2008 -TX 7 zo dňa 23. októbra 2008 bolo vyhovené protestu prokurátora a zároveň bolo rozhodnuté o zrušení rozhodnutia Mesta Ružomberok pod č. j. SPŽP - 3802/2007 - TX3 zo dňa 14. decembra 2007. Na základe odvolania zúčastnených osôb bolo rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2009/00390/Kod zo dňa 12. februára 2009 zrušené a rozhodnutím č. 2010/01691/Kod zo dňa 12. októbra 2010 zmenené tak, že nebolo vyhovené protestu prokurátora.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci zameral svoju pozornosť predovšetkým na to, či súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom posúdil námietky žalobcu vznesené v žalobe, a teda, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 76 ods.1 stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 78 ods.1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Podľa § 80 ods.1,2 stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.

V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Podľa § 81 ods.1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí

a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán v konaní nepostupoval náležite v intenciách citovaných právnych noriem, keď v konaní nekonal so všetkými známymi účastníkmi konania, ktorým postupom im odňal nielen právo na konanie, ale ktorá skutočnosť podmieňuje aj riadne zistenie skutočného stavu veci a zadováženie skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, a preto jeho právny záver je treba považovať za predčasný, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď podľa § 250j ods.2, písm. e/ O.s.p. preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že stavebníci v danom prípade predmetnú stavbu a teda aj namietanú plynovú prípojku vybudovali na základe právoplatne skončeného povoľovacieho konania v čase, keď vlastníkom pozemku bolo mesto Ružomberok, avšak v roku 2007, kedy stavebníci požiadali o vydanie kolaudačného rozhodnutia na predmetnú stavbu a teda aj plynovej prípojky, vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X, cez ktorý vedie namietaná plynová prípojka stavebníkov sa stal maloletý G., ktorý podnetoval protest Okresnej prokuratúry v Ružomberku č. Pd 42/08-10 zo dňa 8. októbra 2008, ktorým žiadala zrušiť kolaudačné rozhodnutie Mesta Ružomberok č. SPŽP 3802/2007-TX3VL (rozhodnutie napadnuté žalobou). V zmysle právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 78 ods.1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, teda účastníkmi konania o kolaudáciu predmetnej stavby mali byť aj všetci vlastníci pozemkov, na ktorých stavba plynovej prípojky bola postavená, a teda účastníkom predmetného kolaudačného konania mal byť aj vlastník pozemku parc. č. XXXX/X, cez ktorý vedie namietaná plynová prípojka stavebníkov, maloletý G., ktorého stavebný úrad v tomto konaní opomenul.

Povinnosťou stavebného úradu v kolaudačnom konaní postupom v zmysle §§ 76 a nasl. stavebného zákona je v zmysle § 140 stavebného zákona v spojení s § 3 ods. 1, 2 a s § 32 správneho poriadku postupovať v tomto konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, tiež je jeho povinnosťou postupovať v tomto konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy, rozhodnutie stavebného úradu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, za ktorým účelom je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa mal z administratívneho spisu preukázať, že stavebný úrad v kolaudačnom konaní, v ktorom rozhodol preskúmaným rozhodnutím, však vyššie uvedeným zákonným postupom v tomto konaní nepostupoval, keď v tomto konaní opomenul vlastníka pozemku, cez ktorého vedie sporná plynová prípojka, čím mu odňal právo účastníka na konanie pred iným orgánom zaručeným čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré samotné pochybenie treba považovať za takú vadu konania majúcu za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, keď stavebný úrad vydaním preskúmaného rozhodnutia postupom mu predchádzajúcim porušil ústavné právo vlastníka pozemku v zmysle čl. 20 ústavy.

Odvolací súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že vlastnícke právo ako také je absolútne a pôsobí „erga omnes“. V ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa vlastníkovi poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (PL. ÚS 16/95). V čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení dodatkového protokolu č. 1 sa poskytuje ochrana majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia

majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvoláciu námietku odvolateľov, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil za nedôvodnú. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v rozsahu a dôvodov uvedených v odvolaní zúčastnených osôb, vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, odvolací súd dospel preto k záveru, že rozhodnutie krajského súdu vo veci samej je vecne a právne správne.

Odvolací súd taktiež nesúhlasil s argumentáciou odvolateľov uvedenou v ich odvolaní, ktorou namietali, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal s ich námietkami týkajúcimi sa aktívnej legitimácie žalobcu v preskúmvacom konaní.

Podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p., prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone,

Podľa ust. § 249 ods. 3 O.s.p., prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ (ďalej len "žaloba") dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Podľa ust. § 250 ods. 6 O.s.p., účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Podľa ust. § 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokuratúra je samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

Podľa ust. § 3 ods. 1, citovaného zákona prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c/, d/, e/ citovaného zákona, pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori uplatňovaním svojich oprávnení v konaní pred súdmi, uplatňovaním svojich oprávnení v konaní pred súdmi, zastupovaním štátu v konaní pred súdmi, ak tak ustanovuje osobitný zákon, dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

Podľa ust. § 10 ods. 1, 2 citovaného zákona, generálny prokurátor riadi a kontroluje činnosť všetkých prokuratúr. Na plnenie úloh vydáva služobné predpisy, príkazy a pokyny, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, asistentov prokurátora a ostatných zamestnancov.

Generálny prokurátor vydáva tiež právne a organizačné akty okrem stanovísk podľa § 6a.

Podľa ust. § 19 ods. 1,2 písm. a/, c/ citovaného zákona, prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v občianskom súdnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi (§ 35 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov).

Ak tak ustanovuje osobitný zákon, prokurátor je oprávnený podať návrh na začatie občianskeho súdneho konania, zastupovať štát v konaní pred súdom.

Podľa ust. § 46 ods. 7 citovaného zákona, vecná a miestna príslušnosť prokurátorov uvedených v odsekoch 1 až 6 v občianskom súdnom konaní a v trestnom konaní sa určuje podľa príslušnosti súdov (§§ 9 až 11 a §§ 84 až 89a Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov).

Podľa ust. § 48 ods. 3,4 citovaného zákona, na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti ostatnými orgánmi je príslušný okresný prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori.

Miestne príslušný na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti je prokurátor tej prokuratúry, v

ktorej obvode má sídlo orgán, nad ktorým sa vykonáva dozor.

Podľa ust. § 246 ods. 1 O.s.p., na preskúvanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 246a ods. 1 O.s.p., miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie a postup sa preskúma, ak nie je ustanovené inak. Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa.

Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy odvolací súd konštatuje, že žalobu podal prokurátor v súlade s právnou úpravou ustanovenou v Občianskom súdnom poriadku v spojení s právnou úpravou zákona o prokuratúre.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že vo všeobecnosti sa pod aktívnu legitímáciu rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu ním uplatňované právo resp. nárok si takéto právo resp. nárok uplatňovať na súde. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok zastavenie konania.

Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením odvolateľov, že na podanie žaloby v zmysle ust. § 35 O.s.p., ktorá podľa ich názoru patrí prokurátorovi ako osobe vykonávajúcej pôsobnosť prokuratúry a nie Okresnej prokuratúre Ružomberok, ktorá je právnickou osobou - rozpočtovou organizáciou štátu a zo zákona nemá oprávnenie na podanie žaloby podľa ust. § 35 O.s.p.. Výklad odvolateľov uvedenej právnej normy odvolací súd považoval za zavádzajúci a účelový. Pokiaľ zákonodarca v právnej norme § 35 ods.1 Os.p. ustanovuje oprávnenie prokurátora na podanie žaloby, stanoví jeho oprávnenie vyplývajúce mu z jeho funkčného zaradenia v pôsobnosti príslušnej prokuratúry. V konaní podanom na návrh prokurátora sa nerozhoduje o jeho subjektívnych právach a povinnostiach a jeho účasť v konaní má viesť k ochrane práv a zákonom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu. Z uvedených dôvodov § 35 ods.1 O.s.p. je nutné v zmysle čl. 152 ods.4 ústavy aplikovať v súlade s účelom právnej úpravy uvedenej v citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorým je ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu, pričom je právne bezvýznamné, či žalobca, ktorým je prokurátor, sa označí ako prokurátor príslušnej prokuratúry alebo príslušná prokuratúra. Odvolací súd v danej súvislosti sa stotožňuje s názorom krajského súdu, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že za okresnú prokuratúru vždy koná fyzická osoba, ktorou je prokurátor a v predmetnej veci bola žaloba podpísaná námestníkom okresnej prokuratúry a teda oprávnenie podať prokurátorskú žalobu v súlade s ust. § 35 ods. 1 O.s.p. je oprávnením nielen prokurátora, ale i konkrétnej prokuratúry, za ktorú koná prokurátor, keď iný výklad tohto ustanovenia považoval súd za príliš formálny a v rozpore s účelom zákona.

Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom odvolateľov, že na podanie predmetnej žaloby nebol príslušný okresný prokurátor, resp. okresná prokuratúra. Na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora, ak to vyžaduje verejný záujem, je aktívne legítimovaný prokurátor, pričom žaloba prokurátora predstavuje mimoriadny prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov. Na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti ostatnými orgánmi teda, orgánmi nepresahujúcimi obvod okresnej prokuratúry (bližšie pozri ust. § 48 ods. 1,2,3 zákona o prokuratúre) je príslušný okresný prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori. Oprávnenie prokurátora podať žalobu v správnom súdnictve vyplýva aj z ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého pri plnení úloh vyplývajúcich zo zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre je prokurátor oprávnený podať žalobu proti rozhodnutiu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak sa protestu, podanému proti tomuto rozhodnutiu, nevyhovelo. Zákonnou podmienkou podania žaloby prokurátorom teda je, že nebolo vyhovené jeho protestu (§ 35 ods. 1 písm. b/, § 250b ods. 5 O.s.p.). Ak žalobu podáva prokurátor, náležitosťou žaloby je aj tvrdenie, že práva nadobudnuté v

dobrej viere, ak súvisia s napadnutým rozhodnutím správneho orgánu, sú čo najmenej dotknuté (§ 249 ods. 3 OSP). Zo stanoviska správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Snj 124/00-66/2005 ZSP vyplýva, že ak prokurátor podáva žalobu na začatie konania na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu v právnej veci, v ktorej sa nevyhovelo protestu prokurátora, takýto návrh treba podať proti rozhodnutiu správneho orgánu v poslednom stupni správneho konania, ktoré zakladalo, menilo alebo zrušovalo oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb. Vychádzajúc teda z ustanovení zákona o prokuratúre, vyššie citovaných, kde pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori, ako i z postavenia prokuratúry treba konštatovať, že žaloba, tak ako bola v predmetnej veci podaná, bola podaná aktívne legitimovaným subjektom, ktorému toto oprávnenie vyplýva priamo zo zákona.

Nemožno súhlasiť ani s tvrdením odvolateľov, že súd prvého stupňa sa ich námietkou týkajúcou sa aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby a na konanie nijak nevyporiadal. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že krajský súd sa s uvedenou námietkou zúčastnených osôb v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal a svoj názor aj dostatočne odôvodnil, pričom však v súvislosti s poukazovaním na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu č. k. 6Sžp/1/2012-100 je možné súhlasiť s odvolateľmi, že najvyšší súd sa s aktívnou legitimáciou výslovne v rozhodnutí nezaoberal, avšak pokiaľ sa súd aj výslovne k vecnej legitimácii nevyjadril neznamená to, že sa s ňou v konaní nezaoberal.

Senát odvolacieho súdu však zastáva názor, že krajský súd nesprávne vyhodnotil, ktorý prokurátor je príslušný na konanie pred krajským súdom a s jeho záverom prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia sa nestotožnil z nasledovných dôvodov. Zo zákona o prokuratúre vyplýva, že vecná a miestna príslušnosť prokurátorov sa občianskom súdnom konaní určuje podľa príslušnosti súdov. (§ 46 ods. 7 zák. č. 153/2001 Z. z.). Je však nepochybné, že prokurátor v netrestnej oblasti vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Medzi právne prostriedky, ktorými vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy patrí o.i. aj protest prokurátora. Inštitút protestu prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí - na odstraňovanie nesúlady medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. Podaním protestu prokurátora vzniká podľa krajského súdu právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie, alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosťou správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti ostatnými orgánmi teda, orgánmi nepresahujúcimi obvod okresnej prokuratúry (bližšie pozri ust. § 48 ods. 1,2,3 zákona o prokuratúre) je príslušný okresný prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori. Miestne príslušným na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti je prokurátor tej prokuratúry, v ktorej obvode má sídlo orgán, nad ktorým sa vykonáva dozor. V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa preskúmavala zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy a to rozhodnutia Mesta Ružomberok ako príslušného stavebného úradu podľa ust. § 117 stavebného zákona, ktorým bolo povolené užívanie stavby „Prestavba a prístavba rodinného domu" na pozemku, parc. č. KN-XXXX/X, v katastrálnom území A.. Sídlom stavebného úradu je mesto Ružomberok, preto bol na dozor nad zachovávaním zákonnosti príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok, ktorý proti uvedenému rozhodnutiu podal v súlade s ust. § 27 a nasl. zákona o prokuratúre protest, ktorému nebolo vyhovené. Vzhľadom na to, že protestu prokurátora nebolo vyhovené bola naplnená zákonná podmienka podania žaloby prokurátora podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p.. Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci bol na podanie žaloby oprávnený prokurátor okresnej prokuratúry, ktorému nebolo vyhovené jeho protestu proti rozhodnutiu Mesta Ružomberok a to na vecne a miestne príslušný Krajský súd v Žiline, ktorého miestna a vecná príslušnosť bola odvodená z ust. § 246 ods. 1, 246a a nasl. O.s.p.. Uvedené je aj v súlade s príkazom Generálneho prokurátora SR č. 15/2006 zo dňa 27. júna 2006 o postupe prokurátorov pri vykonávaní pôsobnosti prokuratúry v netrestnej oblasti, na ktorý poukazoval žalobca, a ktorý bol vydaný podľa ust. § 10 ods. 1 zákona o prokuratúre, pričom pôsobnosť prokurátora v občianskom súdnom konaní vychádza z vecnej a miestnej príslušnosti prokurátora v občianskom súdnom konaní, ktorá sa určuje podľa príslušnosti súdov. V tejto

súvislosti treba brať zreteľ i na skutočnosť, že v správnom súdnictve, v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je prvostupňovým súdom krajský súd. Z vyššie uvedených dôvodov ma odvolací súd za to, že krajský súd nepostupoval správne, keď na konanie pred ním na pojednávaní konanom dňa nepripustil prokurátora okresnej prokuratúry, hoci ho považoval za aktívne vecne legitimovaného na podanie prokurátorskej žaloby. Vyššie uvedené dáva odpoveď i na námietku zúčastnených osôb, ktorú vzniesli v odvolaní, ktorá vychádzala z premisy, že na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor.

Vo vzťahu k ďalšej námietke zúčastnených osôb, že zrušením kolaudačného rozhodnutia zavládol nepomer medzi výsledkom žiadaným žalobcom a právami odvolateľov užívať ich rodinný dom na bývanie sa odvolací súd plne stotožnil s argumentáciou krajského súdu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia. Tým, že prokurátor nie je účastníkom kolaudačného konania a ani osobou, ktorá by bola vo svojich právach priamo alebo podľa svojho tvrdenia dotknutá je striktne zákonom obmedzená pri podaní žaloby v správnom súdnictve tak, aby iba výnimočne zasiahol do právnych vzťahov, ktoré sú predmetom konania. V tejto súvislosti je nutné, aby bol každý prípad prokurátorom posúdený zo zreteľom na všetky okolnosti a vzhľadom na zachovanie proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv nadobudnutých v dobrej viere. V tomto smere je osobitnou náležitosťou žaloby povinnosť prokurátora dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Z obsahu žaloby vyplýva, že podstatou protestu prokurátora bolo, že plynová prípojka ako súčasť stavby, ktorá stojí na pozemku parc. č. KN XXXX/X k. ú. A. je vedená cez parcely č. KN XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X k. ú. A., pričom parcely KN XXXX/X, XXXX/X nevlastnia stavebníci a teda plynová prípojka prechádza cez pozemky, ktorých vlastníkov mal stavebný úrad zisťovať, pretože títo mali byť účastníkmi kolaudačného konania. Keďže nebol zo strany stavebného úradu zistený okruh účastníkov konania, títo sa o kolaudačnom konaní nedozvedeli, nemohli si uplatňovať svoje práva, najmä právo na podanie námietok. Krajský súd správne poukázal na to, že v novom kolaudačnom konaní bude možné riešiť otázku, či táto plynovodná prípojka (nie iné časti stavby) bola umiestnená a zrealizovaná tak, ako to bolo povolené v rozhodnutí o zmene stavby pred jej dokončením podľa overenej projektovej dokumentácie stavebným úradom v tomto rozhodnutí, ako i či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, bezpečnosti práce, atď.. V tomto smere sa proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou javí byť vo vzťahu k právam nadobudnutým v dobrej viere zachovaná.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods.1 a s ust. § 219 ods. 1 Os.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože mu žiadne nevznikli a zúčastneným osobám náhrada trov odvolacieho konania v zmysle citovaného ustanovenia neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.